

Nr 242.

Av herr **Stendahl**, om ökat anslag till handelsgymnasierna.

Handelsgymnasierna ha sedan den av 1933 års riksdag vidtagna anslagsminskningen från 274.500 kronor till 255.000 kronor råkat i allt svårare ekonomiskt läge. De ordinarie lärarnes och övriga befattningshavares löner ha ökats automatiskt genom vederbörandes uppflyttning i högre lönegrad. Fortfarande är det förenat med stora svårigheter att anskaffa det allra viktigaste av vad som modern affärsteknik kräver i fråga om inventarier och undervisningsmateriel. För flertalet gymnasier gäller också den olägenheten, att de kommunala anslagen automatiskt sjunkit i proportion till det sänkta anslaget. Antalet friplatser och andra avgiftslindringar har givetvis måst starkt begränsas. I skolöverstyrelsens skrivelse till ecklesiastikdepartementet av den 31 augusti 1935 hade också föreslagits en höjning av anslaget till handelsgymnasierna med 19.500 kronor. I denna skrivelse heter det bl. a.: "Givet vore, att en långt kraftigare ökning varit både välbehövlig och fullt motiverad, men med hänsyn till det statsfinansiella läget hade överstyrelsen ansett sig böra begränsa ökningen till nämnda belopp". Den av överstyrelsen äskade anslagsökningen av 19.500 kronor får sålunda anses vara relativt anspråkslös, särskilt om man betänker, att det budgetära läget kan anses vara betydligt fördelaktigare nu, än vad som kunde förutses, när överstyrelsen i augusti inlämnade sina petita.

Departementschefen har emellertid ej ansett sig kunna tillstyrka en större anslagsökning än 10.000 kronor, vilket — hur välkommen varje ökning än må anses vara — ej är tillräckligt för att täcka gymnasiernas anslagsbehov.

På grund av vad som ovan anförts och refererande till skolöverstyrelsens åberopade skrivelse får jag föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att bidraget till handelsgymnasierna för budgetåret 1936—37 måtte utgå med ett belopp av 274.500 kronor.

Stockholm den 23 januari 1936.

Sten Stendahl.